

ESPÈCIES INVASORES

A dalt a la dreta, un exemplar adult de granota toro. / FOTOS: CEDIDES

bient. Posteriorment, al so enregistra se li aplica un identificador. El Parc ha estat treballant esta tècnica amb el Centre Tecnològic Forestal de Catalunya. El 2021 es van poder escoltar sons de mascle, i el 2022 per esta via la granota toro ja no era detectable, però encara sí amb l'ADN ambiental, que no és susceptible de falsos positius: el rastre es degrada molt ràpid, i més tenint en compte les altes temperatures del Delta a l'estiu, i per tant la detecció per esta via és gairebé irrefutable. El 2023 ha estat la culminació de la regressió de l'espècie. **"Un negatiu d'ADN ambiental sobtat, d'un dia per l'altre, podria ser sospitos, però en este cas hi ha hagut una progressió i tot indica que s'ha aconseguit erradicar"**, celebra Franch.

"Estem molt contents perquè és molt complicat erradicar una espècie exòtica. Des del començament hi ha hagut molta implicació de voluntaris i grups de recerca, que ens han ajudat molt", agraïx Franch, que concreta que la granota toro és present en més de 40 països i en

cap d'ells han tingut fins ara un èxit absolut els diferents plans d'erradicació que s'hi apliquen. **"Que coneguem, no s'havia aconseguit enlloc"**, assegura.

Durant cinc anys, el parc ha tingut activats als diferents sectors que operen al Delta, com ara pagesos i regants, que al cap i a la fi són els millors mostrejadors possibles. Si bé la detecció ràpida de l'espècie va ser un punt a favor, les característiques del delta de l'Ebre, per la interconnexió entre les diferents masses i xarxes d'aigua dolça, eren un punt en contra de les possibilitats d'erradicar la granota toro.

La granota toro viu de mitjana entre set i nou anys. La metamorfosi entre el capgròs i l'adult varia entre sis mesos i un any segons la temperatura. El seu pes mitjà és de 600 grams però un exemplar adult pot arribar a pesar un quilo i és, segons els experts, la segona granota més gran del món, darrere de la granota goliath (Conraua Goliath), que pot arribar a fer tres quilos i viure 15 anys. ■

I A MÉS...

Introduïda presumptament per un particular, 60 anys després de la seua arribada a Europa

Originària del nord-oest dels Estats Units i sud-oest del Canadà, a Europa la granota toro va ser introduïda a Suècia (1959) i posteriorment a Finlàndia (1967) pel seu aprofitament piscícola. La seua gran capacitat d'adaptació al medi ha fet que s'haja estès a més d'una quarantena de països, on malgrat que els esforços de control no s'ha aconseguit erradicar. Pel que fa a l'origen de l'aparició de la granota toro al delta de l'Ebre, com acostuma a passar en estos casos, la hipòtesi més probable va ser l'alliberament d'adults o de capgrossos

per part d'algun particular. I això que la legislació vigent en prohibeix expressament la tinença, transport, tràfic i comerç, així com l'alliberament al medi natural. Abans de constatar-ne la reproducció al Delta, a Catalunya ja se n'havien localitzat puntualment exemplars adults, l'any 1999, a Collserola i, el 2012, també al delta de l'Ebre, al nucli urbà de Deltebre. Va ser un cas puntual que d'entrada no tenia cap connexió amb la zona on el 14 de juny del 2018 es van trobar quatre capgrossos de granota toro i es va activar el protocol per

confirmar-ne la presència, que ara ha fet cinc anys. Els adults fan entre 20 i 25 centímetres i tenen un color entre verd i marró, amb l'abdomen blanc, i el cap aplanat i ample. Té 10 vegades més capacitat de reproducció que la granota autòctona del Delta i n'hauria ocupat tot l'hàbitat. Per això ha estat tan important aturar-la i erradicar-la, a la vegada que es limita la nombra d'espècies invasores en què ja hi figuren des de fa temps alguns peixos, el musclo zebra, el caragol poma o el cranc blau, entre altres. ■

JORNADA GASTRONÒMICA DE LA BALDANA D'ARRÒS CAMARLES

TARDEO GASTRONÒMIC

AMB **DJ LAMUNU**
DJPACO

ANIMACIÓ DE CARRER

26 D'AGOST
Torre de Camarles
a partir de les 19:30 hores

Ajuntament de
Camarles

